

Ett enkelt evangelium

"Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj." (Apostlargärningarna 16:31)

Predikan LP-mötet Timrå Pingst 2012-06-12, Horda Frikyrka 2012-06-17, Midsommarkonferensen i Ljustorp 2012-06-21

Inledning.

Paulus och Silas var två missionärer i den första tiden då evangeliet spreds över Medelhavsområdet. I den text vi strax skall läsa kommer de till en större stad, Filippi.

Filippi eller Filippoi var en antik stad i Thrakien i norra Grekland, grundad av Filip II år 356 f.Kr. Staden var viktig på grund av de närbelägna guldverken i berget Pangaios, och historiskt ryktbar genom Marcus Antonius seger över Marcus Junius Brutus och Gaius Cassius Longinus i oktober år 42 f.Kr.

Aposteln Paulus upprättade i staden år 53 e.Kr. en av de äldsta kristna församlingarna, till vilken även ett av hans brev (Filipperbrevet) är ställt. Filippi var ännu mot slutet av medeltiden en blomstrande stad, tills den förstördes av osmanska riket och övergavs på 1300-talet.

Det första som händer när Paulus och Silas kommer till Filippi är att de vinner en kvinna vid namn Lydia för tron på Kristus. Detta skedde då de på sabbaten var på väg till ett böneställe som låg utanför stadsporten. Vid ett senare tillfälle då de är på väg till samma böneställe hamnar de i konfrontation med en spåkvinna, vilket leder oss till dagens text – en ganska lång text, men som tillhör de avsnitt i Skriften som jag ständigt återvänder till.

Titeln på denna predikan är "Ett enkelt evangelium", och det är min önskan att alla skall kunna förstå evangeliet.

Bibeltext.

En gång när vi var på väg till bönestället, mötte vi en slavflicka som hade en spådomsande och som skaffade sina herrar goda inkomster genom att spå. Hon följde efter Paulus och oss andra och skrek: "De här männen är den högste gudens tjänare, och de förkunnar för er en väg till frälsning." Så gjorde hon i flera dagar. Men Paulus blev upprörd och vände sig om och sade till anden: "Jag befaller dig i Jesu Kristi namn att fara ut ur henne." Och i samma ögonblick for den ut. När hennes herrar såg att allt hopp om inkomster var ute för dem, grep de Paulus och Silas och släpade dem till torget inför stadens myndigheter. De förde fram dem till stadens domare och sade: "De här männen stör ordningen i vår stad. De är judar och förkunnar seder som det inte är tillåtet för oss som romerska medborgare att anta eller följa." Folket gick också till angrepp mot dem, och domarna slet av dem kläderna och befallde att de skulle piskas. De fick många rapp och kastades i fängelse, och fångvaktaren fick befallning att noga bevaka dem. När han hade fått en sådan befallning, satte han dem i det innersta fängelserummet och spände fast deras fötter i stocken. Vid midnatt var Paulus och Silas i bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna lyssnade på dem. Plötsligt kom ett kraftigt jordskalv, så att fängelset skakades i sina grundvalar. I samma ögonblick öppnades alla

dörrar, och allas bojar lossnade och föll av. Fångvaktaren vaknade, och när han fick se att fängelsets dörrar stod öppna, drog han sitt svärd och skulle just ta sitt liv, eftersom han trodde att fångarna hade flytt. Men Paulus ropade högt: "Gör dig inte något illa! Vi är alla här." Då bad fångvaktaren om ljus och rusade in och föll skräckslagen ner inför Paulus och Silas. Sedan förde han ut dem och frågade: "Ni herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?" De svarade: "Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj." Och de predikade Herrens ord för honom och för alla i hans familj. Redan vid denna tid på natten tog fångvaktaren dem med sig och tvättade deras sår. Och han och de som hörde till hans familj döptes genast. Sedan förde han dem upp till sin bostad och dukade ett bord, jublande glad över att han med hela sin familj hade kommit till tro på Gud. (Apg. 16:16-34)

Predikan.

1. Evangeliet i konfrontation med omvärlden
 - a. En kvinna som kunde spå var ingen ovanlig företeelse på den här tiden – ni har kanske hört talas om oraklet i Delfi? – och olika former av ockultism och religiös verksamhet var vardag under antiken. Bibeln är tydlig med att dessa saker inte bara är psykologiska fenomen utan att de verkligen har en koppling till den osynliga andevärlden. Slavkvinnan var helt enkelt besatt av en andemakt som kontrollerade henne, men som också gav henne förmågan att spå, vilket gav hennes ägare goda inkomster.
 - b. Bibeln säger nu att överallt där evangelium om Jesus förkunnas så leder det till konflikt med den onda andevärlden som inte vill att människor skall tro och att det blir konfrontation. Nu har detta lett en del kristna till att tro att det är vår uppgift att syssla med andevärlden och att leta upp sådana fenomen och konfrontera dem på mer eller mindre bibliska eller obibliska sätt – en del har grävt ner sig så djupt i dessa företeelser att de vet mer om djävulen än om Jesus Kristus – men så handlade inte Paulus och hans medarbetare. Kvinnan följde tydligen efter dem i flera dagar och ropade efter dem, men de undvek konfrontation till att börja med. Varför vet vi inte, men de kanske förstod att en konfrontation skulle leda till svårigheter och därför ville undvika den så långt det var möjligt.
 - c. Till slut sker ändå en konfrontation där Paulus i Jesu namn driver ut den onda anden i Jesu namn, namnet över alla andra namn: *Gud har upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna, Gud Fadern till ära, att Jesus Kristus är Herren* (Fil. 2:9-11)¹. När en troende människa under Andens ledning och med rätt motiv och inställning – det står att Paulus blev upprörd, vilket i grekiskan (*diaponeo*) uttrycker en djup sorg, smärta och ångest – rycker tag i namnet Jesus som i en räddninglina, då viker mörkrets makter obönhörligt. Det är något här som vi skall komma ihåg: kraften till seger över onskans makter utlöses inte genom triumfatoriska utspel och övermodiga proklamationer, utan genom ett förkrossat hjärta som gråter för de som är fångar under onskans välde.

¹ Det är intressant att konstatera att just Filippibrevet, som skrevs till den församling som bildades i Filippi i samband med Paulus och Silas besök, är ett av de brev i Nya Testamentet som framhåller kraften i Jesu namn på ett alldeles särskilt sätt, och det var den kraften som manifesterades när slavflickan befriades från spådomsanden. Kanske tänkte Paulus bl a på slavflickan när han skrev Filippibrevet 2.

2. Prövningar och förföljelser för evangeliets skull

- a. Reaktionen på denna konfrontation lät inte vänta på sig. Under anklagelsen att Paulus och Silas "störde ordningen" och "förkunnade seder som romerska medborgare inte fick anta eller följa" blev de ställda inför rätta och piskade för sitt brott. Därefter sattes de i fängelse, i det innersta fängelserummet och låstes fast med fötterna i en stock. De behandlades alltså som den värsta sortens förbrytare.
- b. Något vi skall komma ihåg är att evangeliet under alla tider har varit en stötesten för den oomvända människan: *Vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap* (1 Kor. 1:23). Visserligen utlöstes reaktionen av att spådomskvinnan blev befriad från andemakten, men det man angriper Paulus och Silas för är att deras förkunnelse och att dom genom den "stör ordningen". Om vi förkunnar evangeliet korrekt och Gud bekräftar sitt Ord genom att låta under ske, skall vi förvänta oss samma reaktion från vår omvärld. På antikens tid reagerade man med bestörtning på de kristnas framträde på den religiösa scenen därför att de vägrade bekänna de hediska gudarna och påstod att *Jesus Kristus är allas Herre* (Apg. 10:36) och de stämplades och förföljdes som ateister(!). Om vi är trogna samma bekännelse och predikar den frimodigt kommer reaktionen att bli att "de där kristna stör ordningen" och förkunnar "seder som vi som svenska medborgare inte vill följa, inte kan följa och inte får följa". Det kan hända att vi hamnar i fängelset också, hur osannolikt det än låter.

3. Gud gör under där evangeliet predikas och människor bedjer

- a. Paulus och Silas sitter nu i fängelset. Hade de förlorat modet av allt detta? Nej, tydligen inte. Det står att *vid midnatt var Paulus och Silas i bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna lyssnade* (Apg. 16:25). Mänskligt sett hade deras uppdrag misslyckats, och ur mänsklig synpunkt var det kört. De satt fastlåsta i en stock, långt in i ett fängelse, och hade ingen aning om hur de skulle komma därifrån.
- b. Men så gör Gud ett under: *Plötsligt kom ett kraftigt jordskalv, så att fängelset skakade i sina grundvalar. I samma ögonblick öppnades alla dörrar, och allas bojar lossnade och föll av* (Apg. 16:26). Gud vill göra under där Hans evangelium predikas frimodigt: *Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade Ordet genom de tecken som åtföljde det* (Mark. 16:20).
- c. Se också vilken makt som ligger i bönen! I Psalm 50:15 står det: *Ropa till mig på nödens dag, så skall jag rädda dig, och du skall ära mig*. Paulus och Silas hade mänskligt sett ingen utväg, men när de bad till Gud grep Han in och gjorde dem fria, och inte bara dem utan även deras medfångar: "alla dörrar" öppnades och "allas bojar" lossnade! När Gud ger bönesvar ger Han också det ofta i överflöd så att det "spiller" över på människor runt omkring oss. Fantastiskt!

4. Det enkla evangeliet

- a. Medans det rådde jubelrop och lovsång i fängelsehålan där dörrarna öppnats och bojorna fallit av, rådde nu bestörtning hos fångvaktaren. Han som hade ansvar för alla fångarna, och nu hade de flytt allesammans medan han sov – han hade vaknat av jordbävningen. Eftersom han ansvarade med sitt liv för fångarna så drog han sitt svärd för att ta livet av sig, men blev avbruten av Paulus som ropade: *Gör dig inte något illa! Vi är alla här* (Apg. 16:28).

- b. Fångvaktaren rusade in och föll skräckslagen ner inför Paulus och Silas och ställde den ärliga frågan: *vad ska jag göra för att bli frälst?* (Apg. 16:30). Den här frågan är som ett eko från Apostlargärningarna 2 där Petrus predikar på Pingstdagen och åhörarna får ett styng i hjärtat och framställer frågan: *Bröder, vad skall vi göra?* (Apg. 2:37).
- i. Du som kanske ber och kämpar för att någon du känner skall bli frälst, du skall hålla utkik efter just den här frågan. För när en människa är redo och Andens har fått göra sitt överbevisande arbete (Joh. 16:8), då kommer frågan ur hennes egen mun: *"hur ska jag bli frälst?"* och vi behöver inte pressa fram den åt henne. Ibland när vi försöker vinna människor i våra församlingar så lägger vid tonvikten mer vid att utforma inbjudan till frälsning än vid evangeliets predikan, och vi förestavar böner som människor skall läsa för att de skall bli frälsta – allt detta är naturligtvis gjort med goda intentioner, och Gud kan använda det också även om det faktiskt inte är bibliskt – men det är först när människan själv ställer frågan: *"vad ska jag göra för att bli frälst?"* som människan är redo! Vårt uppdrag är att förkunna evangelium och be om Andens överbevisning. När sedan Gud har gjort sitt verk på människans hjärta kommer hon själv att ta initiativet till att bli frälst, och då ska vi finnas till hands.
 - ii. Och du som inte är frälst ännu: har Gud så verkat på ditt hjärta när du hört evangeliet att du är redo att ställa dig frågan: *hur skall jag bli frälst?* Ställ dig den frågan: Jesus har ett svar att ge till dig!
- c. Det finns inget som är så skönt som svaret Paulus och Silas ger på fångvaktarens fråga: *Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj!* (Apg. 16:31). Detta är det enkla evangelium som vi vill predika för människor: *tro på Herren Jesus, så blir du frälst!* Frälsningens dörr är öppen för var och en som vill tro på Jesus och bekänna Honom som Herren: *Om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då skall du bli frälst* (Rom. 10:9). Och Petrus säger inför stora Rådet: *Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn [...] genom vilket vi blir frälsta* (Apg. 4:12). Sätt din tro till Jesus Kristus, lita på honom, förtrösta på att han betalat priset för dina synder på Golgata, vila i att han vill rädda dig och ge dig evigt liv – då skall du bli frälst!

5. Responsen till det enkla evangeliet

- a. Paulus och Silas predikade Herrens ord för fångvaktaren och hans familj (Apg. 16:32). Och det blev en nattlig dopförrättning där fångvaktaren och hans familj lät döpa sig till Kristus! Samma dag som han blev frälst!
- b. Pånyttfödelsens frukt: fångvaktaren tvättade apostlarnas sår efter piskrappen och gav dem mat. Omedelbart efter att han kommit till tro förändrades hans livsstil till att präglas av omsorg och kärlek, framför allt till Guds folk. En förändrad livsstil är det främsta beviset på att man verkligen blivit född på nytt!
- c. Pånyttfödelsens glädje: fångvaktaren var jublande glad över att ha kommit till tro på Jesus Kristus. Har du upplevt den glädjen i ditt liv och erfarit hur Jesus gett dig en mening med livet?

Avslutning.

Vi såg i inledningen att slavflickan ropade efter Paulus och Silas att de var den högste Gudens tjänare. Det var ju helt sant, trots att källan till denna kunskap var en ond andemakt. Men det illustrerar en sanning om oss människor som vi ibland inte tänker på: alla människor tjänar någon eller något, oavsett om vi är medvetna om det eller inte. Bibeln säger att om vi antingen tjänar Gud eller onskans makter. Har du blivit den högste Gudens tjänare? Eller tjänar du fortfarande någon annan?